Р Е Ш Е Н И Е
№ 45494

гр. София, 19.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 15 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **11517** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 78, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Прилагат се съответно разпоредбите на АПК за оспорване на индивидуални административни актове.

Образувано е по жалба на И. Я. Л. срещу непроизнасянето на Комисията за защита на личните данни по оплакванията му срещу Столична община и Националната агенция за приходите по преписка № ППН-02-168/2026 г. Л. определя непроизнасянето като мълчалив отказ и иска комисията да бъде задължена да постанови акт. Претендира разноски. В съдебното заседание чрез процесуалния си представител Д. Л. поддържа жалбата.

Комисията за защита на личните данни иска жалбата да се остави без разглеждане. Сочи, че по сигнала е изпратено писмо от 24.04.2026 г., което не е обжалвано. В отговора от 29.10.2026 г. посочва, че не е постановила решение по оплакванията срещу Столична община и НАП. Позовава се на правомощията на частния съдебен изпълнител да изисква сведения за целите на изпълнението и на задължението на административните органи да му окажат съдействие по чл. 431 ГПК.

От събраните доказателства съдът приема за установено следното:

Със заявление, регистрирано в КЗЛД с вх. № ППН-02-168/16.02.2026 г., Л. е сезирал комисията за обработване на отнасящи се до него лични данни. Наред с оплакванията срещу ЧСИ М. П. той е изложил твърдения за използване и предоставяне на данните му от Столична община и за използване на данните и извършване на справки от НАП без негово съгласие. Поискал е заличаване на данните и на свързаните с тях документи и задължения.

С писмо изх. № ППН-02-168-3/24.04.2026 г., подписано за председател на КЗЛД, на Л. са разяснени правомощията на частния съдебен изпълнител да събира и обработва данни за нуждите на принудителното изпълнение, както и редът по ГПК за оспорване на задълженията. С молба от 30.04.2026 г. Л. е поискал преразглеждане на становището, като е посочил, че липсва проверка на предоставянето на данни от Столична община.

На 24.08.2026 г. Л. е подал чрез КЗЛД до съда искане за защита срещу непроизнасянето. С писмо изх. № ППН-02-168-6/31.08.2026 г. КЗЛД се е позовала на отговора от 24.04.2026 г. и отново е посочила реда за оспорване на действията на ЧСИ. На 02.09.2026 г. Л. е подал чрез комисията последващо искане за съдебен контрол, което е изпратено на съда с преписката.

В изпълнение на Определение № 41027 от 22.10.2026 г. комисията с писмо от 29.10.2026 г. е заявила, че не е постановила решение по оплакванията срещу Столична община и НАП.

При така установеното съдът прави следните правни изводи:

Искането е допустимо. Л. иска КЗЛД да разгледа оплакванията му срещу Столична община и НАП. Към подаването на искането до съда на 24.08.2026 г. са изтекли повече от три месеца от сезирането на комисията. Писмото от 24.04.2026 г. не съдържа информация за разглеждането на тези оплаквания или за резултата по тях. Тримесечният срок по чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД е за уведомяване. Защитата срещу неразглеждането на жалбата е по чл. 78, § 2 от Регламента, като по аналогия се прилага редът по чл. 256, ал. 1 АПК, доколкото искането по правното си естество е аналогично на това по чл. 256, ал. 1 АПК.

Разгледано по същество, искането е основателно.

В заявлението Л. е посочил кои негови права счита за нарушени, от кого и при какво

обработване на личните му данни. По съдържанието си заявлението е жалба по чл. 77, § 1 от Регламента и чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД. Комисията е длъжна да разгледа оплакванията съгласно чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и да се произнесе с решение по чл. 38, ал. 3 ЗЗЛД. Писмото от 24.04.2026 г. разяснява правомощията на частния съдебен изпълнител да събира и обработва данни за целите на принудителното изпълнение. Писмото от 31.08.2026 г. препраща към тези разяснения. Нито едно от двете писма не съдържа произнасяне по твърденията за обработване на данни от Столична община и НАП. Затова обстоятелството, че писмото от 24.04.2026 г. не е оспорено, е без значение за настоящото производство.

КЗЛД потвърждава в отговора си от 29.10.2026 г., че по тези оплаквания няма решение. Доводите в отговора за задължението за съдействие по чл. 431 ГПК са относими към преценката за законосъобразност на конкретното обработване, която комисията следва да направи при разглеждане на жалбата. Поради това КЗЛД следва да бъде задължена да разгледа оплакванията и да се произнесе по тях в едномесечен срок от влизането на съдебното решение в сила.

При този изход на делото на жалбоподателя се дължат своевременно поисканите разноски за внесената държавна такса в размер на 5,11 евро на основание чл. 143, ал. 1 АПК, приложим съответно по чл. 256, ал. 1 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 78, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни в едномесечен срок от влизане в сила на настоящото решение да разгледа и да се произнесе с решение по оплакванията на И. Я. Л. срещу Столична община и Националната агенция за приходите за обработване на отнасящи се до него лични данни, заявени по преписка № ППН-02-168/2026 г.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на И. Я. Л. 5,11 евро разноски за държавна такса.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.